

Sygn. akt VIII Gz 53/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Artur Fornal

Sędziowie: Wojciech Wołoszyk

Marcin Winczewski

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2020 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R. M. i D. S.**

przeciwko (...) **w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 15 lutego 2019 r., sygn. akt VIII GC 2662/18

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

Wojciech Wołoszyk Artur Fornal Marcin Winczewski

Sygn. akt VIII Gz 53/20

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 lutego 2019 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił apelację powodów od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 14 grudnia 2018 r., jako spóźnioną.

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 369 § 1 k.p.c. apelacja powinna zostać wniesiona w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia stronie, na jej wniosek, odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem. W niniejszej sprawie, w uwzględnieniu takiego wniosku, odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi powoda w dniu 25 stycznia 2019 r. (po dwukrotnym awizowaniu przesyłki w dniach 10 i 18 stycznia 2019 r.). Powodowie złożyli apelację w dniu 11 lutego 2019 r., podczas gdy termin do jej złożenia upływał w dniu 8 lutego 2019 r. W związku z tym Sąd Rejonowy odrzucił apelację strony powodowej jako wniesioną po upływie terminu (art. 370 k.p.c.).

Zażalenie na powyższe postanowienie wnieśli powodowie, wnosząc o jego uchylenie.

W uzasadnieniu powodowie podnieśli, że ich pełnomocnik odpis wyroku z uzasadnieniem otrzymał w dniu 28 stycznia 2019 r., a więc termin do złożenia apelacji upływał w dniu 11 lutego 2019 r. Powodowie zaprzeczyli, aby przesyłka z uzasadnieniem wyroku została doręczona w dniu 25 stycznia 2019 r., bądź też, że była dwukrotnie

awizowana. Podkreślili, że kancelaria pełnomocnika powodów była czynna w dniach rzekomego awizowania ww. przesyłki w godzinach co najmniej od 9 do 17.00 i w tych dniach odbierano tam inne przesyłki (w tym również sądowe). Powodowie podnieśli, że Poczta Polska nie doręczyła, ani nie próbowała doręczyć pełnomocnikowi powodów w tych dniach wyroku z uzasadnieniem w przedmiotowej sprawie. W skrzynce pocztowej kancelarii, która jest codziennie opróżniana nie pozostawiono również w dniach od 10 do 18 stycznia 2019 r. żadnego awiza, informującego pełnomocnika o pozostawieniu tej przesyłki na poczcie. Natomiast w dniu 28 stycznia 2019 r. pełnomocnik powodów, nadając do wysyłki pisma polecone w Urzędzie Pocztowym, otrzymał informację, że oczekuje na niego do odbioru przedmiotowa przesyłka, która pomyłkowo nie była wizowana przez listonosza, ale została przygotowana do zwrotu. Nikt z pracowników poczty nie potrafił wytłumaczyć dlaczego przesyłka ta była doręczona do kancelarii, chociaż w tych dniach doręczano tam i odbierano inne przesyłki z tego samego Urzędu Pocztowego. Nie potwierdzono na poczcie aby listonosz w tych dniach otrzymał ww. przesyłkę do doręczenia, chociaż na kopercie były oznaczone dnia : 10 i 18 stycznia 2019 r., jako próby jej doręczenia. Niestety nie ustalono osoby odpowiedzialnej za tą nieprawidłowość. Zatem, w ocenie powodów, dopiero w dniu 28 stycznia 2019 r. ww. przesyłkę doręczono pełnomocnikowi we właściwym Urzędzie Pocztowym, a więc termin do złożenia apelacji został zachowany.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powodów nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wyjaśnić, że do rozpoznania przedmiotowego zażalenia zastosowanie znajdowały przepisy w brzmieniu sprzed dnia 7 listopada 2019 r. (art. 9 ust. 4 w zw. z art. 17 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw [Dz.U. z 2019 r., poz. 1469 ze zm.]), skoro wniesione ono zostało przed tą datą (zob. k. 67 akt).

Ze znajdującego się w aktach sprawy elektronicznego formularza potwierdzenia odbioru, a także adnotacji na kopercie (k. 59 i 75 akt) wynika, że przesyłka zawierająca odpis wydanego w sprawie wyroku wraz z uzasadnieniem, skierowana na adres pełnomocnika powodów, została doręczona zastępczo (per aviso), ze skutkiem na dzień 25 stycznia 2019 r. – wobec niepodjęcia w terminie 7 dni przesyłki złożonej w placówce pocztowej przez doręczyciela, który nie zastał adresata - po dwukrotnym pozostawieniu zawiadomienia o powyższym, co nastąpiło w dniach 10 i 18 stycznia 2019 r. (art. 139 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 ust. 2, § 8 ust. 2, § 10 i § 13c rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym [tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 1222 ze zm.]). W takiej sytuacji za datę doręczenia pisma sądowego uznaje się dzień, w którym upłynął bezskutecznie termin do odbioru złożonego pisma w placówce pocztowej. Jest to wprawdzie tylko postać fikcji prawnej doręczenia, ale fikcji pociągającej za sobą wszelkie związane z tym skutki (zob. m.in. uchwałę 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1971 r., III CZP 10/71, OSNC 1971, nr 11, poz. 187 oraz postanowienie tego Sądu z dnia 12 marca 2015 r., I CZ 6/15, LEX nr 1663820).

Podnieść trzeba, że wypełniony prawidłowo formularz będący pocztowym dowodem doręczenia pisma sądowego, stanowi dokument urzędowy w rozumieniu art. 244 k.p.c. potwierdzający fakt i datę doręczenia korespondencji sądowej, korzystający w związku z tym z domniemania zgodności z prawdą. Nie ulega wątpliwości, że adresat przesyłki, który podważa prawdziwość powyższego dokumentu, powinien tą okoliczność udowodnić, zgodnie z wymaganiami art. 252 k.p.c. (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1998 r., III CZ 51/98, OSNC 1998, nr 11, poz. 189).

Doręczenie przewidziane w art. 139 § 1 k.p.c. oparte jest na domniemaniu (prawnym), że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo. Obalenie tego domniemania jest oczywiście możliwe, niemniej jednak tylko takimi środkami dowodowymi, które stwarzałyby pewność bądź choćby wysokie prawdopodobieństwo, że adresat nie powziął wiadomości o miejscu złożenia przesyłki (zob. uzasadnienie cyt. wyżej postanowienia SN z dnia 12 marca 2015 r., I CZ 6/15). Domniemanie to można obalić, m.in., przez wykazanie, że adresat pisma z przyczyn od niego niezależnych nie mógł odebrać przesyłki i dowiedzieć się o jej treści. Nie jest przy tym wystarczające samo zaprzeczenie adresata, że nie powziął wiadomości o złożeniu go w danym urzędzie,

lecz konieczne jest poparcie twierdzenia dowodami na uprawdopodobnienie okoliczności niepowzięcia wiadomości o piśmie. Dowodem świadczącym o naruszeniu bądź braku naruszeń procedury doręczania przesyłki mogły być wyniki procedury reklamacyjnej wszczętej u operatora pocztowego, czego skarżący nie uczynił. Niewystarczające w tym zakresie jest samo tylko twierdzenie zainteresowanego adresata o występujących nieprawidłowościach (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2017 r., III UK 198/16, LEX nr 2390699).

W niniejszej sprawie powodowie ograniczyli się jednak jedynie do twierdzeń o tym, że fakt dwukrotnego awizowania ww. przesyłki nie miał miejsca. Dla udowodnienia tej okoliczności nie przedstawili jednak żadnych dowodów, gołosłownie jedynie zarzucając, że sporna przesyłka nie była awizowana przez listonosza, ale została przygotowana do zwrotu.

Wskazania dodatkowo wymaga, że – wbrew twierdzeniom zażalenia o tym, że w kancelarii pełnomocnika powodów korespondencja jest na bieżąco odbierana – również i wcześniejsze pismo wysłane przez Sąd Rejonowy na ten sam adres z zawiadomieniem o terminie rozprawy było dwukrotnie awizowane (w dniach 23 listopada 2018 r. i 3 grudnia 2018 r.; odebrane z poczty w dniu drugiego awiza – zob. k. 48 akt).

Odebranie natomiast przez pełnomocnika powodów odpisu wyroku z uzasadnieniem dopiero w dniu 28 stycznia 2019 r. – a więc już po upływie wynikającego z drugiego awiza terminu 7 dni – nie mogło mieć znaczenia dla oznaczenia daty w którym w świetle prawa nastąpił skutek doręczenia. Zgodnie bowiem z poglądem powszechnie przyjętym w orzecznictwie w takim przypadku dla uznania doręczenia za dokonane (co następuje z upływem terminu przewidzianego na dokonanie odbioru pisma) nie ma znaczenia moment faktycznego odbioru pisma - jeżeli odbiór ten nastąpił po upływie wskazanego wyżej okresu. Odebranie pisma po upływie terminu, z którym wiąże się domniemanie doręczenia, nie może zmienić skutków procesowych zaistniałego domniemania (por. postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 2013 r., II OZ 810/13, LEX nr 1474023 i z dnia 30 października 2014 r., I FZ 313/14, LEX nr 1528761).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Wojciech Wołoszyk Artur Fornal Marcin Winczewski